

DIRECTOR: Preot V. Chindriș
Redacția și Adm. Cluj, Str. Chintăului 51 — Tel. 30-65

ABONAMENT anual 100 Lei — împreună cu „Vieța Cooperativă” 125 Lei
— pentru instituții și autorități 300 Lei — abonament de sprijin 500 Lei

Inregistrată la Tribunalul Cluj sub No. 85,
în registrul special al publicațiilor periodice.

Simfonie

de G. B. SINTIONEANU

Lacrimi mărunte, înfiorate
de frig tremurând se frâng
pe geamul aburit.

Natura și-a schimbat melo-
dia. Pe milioane de corzi ne-
văzute de ce și vibratoare se
înșiră în surdina scâncetului
nedefinit a unei simfonii di-
vine. Și norii înduioșați lasă
să le scape de sub pleoape,
lacrimi mărunte de ploae.

Natura întreagă e altfel; nu
ca altădată. Și-a îmbrăcat hai-
ne cenușii.

De pe harfa posomoritului,
se desprind divine acorduri ce
rătăcesc în suflet făcându-l să
tresară.

În aceste zile te simți sin-
gur, desprins de mărunțișuri,
mai aproape de Dumnezeu.

Tristețea naturii te îndea-
mână spre meditare.

În îngustimea orizontului,
mască de paravane de neguri,
te simți închis într'un schit
învechit. Cei care știu să pro-
tinuească frumusețea mohorâtă,
acea cuprind în ei nesfârși-
tul, în acest decor dumnezeiesc.

Sufletul sensibil, ingenunchează
la altarul înălțimilor și extazi-
at ascultă liturgia oficiată de
însuși Domnul în această mă-
năstire uriașă a naturii.

Prin șusuit de ploaie orga-
nizabilă întonează tropare de
suptilă înălțare.

Negurile — fum de tămăie —
învăluiesc acest Dom, ridicându-
se din cădelnița uriașului pământ.
Și tu suflete în acest
nesfârșit lăcaș stai la îndoială?
Te pot atrage lucrurile mărunte
spre tristețe? Te poți măcar să
te gândești la protest în contra
acestei slujbe pe care însuși
Atotputernicul o oficiază.

Sărmane, dacă totuși stăru-
iește în tine, cât de puțină
îndoială, atunci nu ești vre-
dnic de a trăi, de a contempla
aceste frumuseți divine.

Fericit este acel suflet care
poate cuprinde în el aceasta
divină Simfonie.

DUMINECA STRĂMOȘILOR

TREI REFUZURI

Un domn invită pe prietenii săi la un banchet mare. Nu vine nici unul. Toți se scuză. Motivele lor de scuză sunt netemei- nice, de osândit. Unul aduce motivul slab că trebuie să-și vizite țarina cumpărată. Nu-i faptă oprită o te interesa de pământuri dar grija cea dintâi și cea mai mare să fie voia lui Dumnezeu și folosul sufletului. Să nu credem că noi săracii nu am putea cădea în această greșală. Greșala nu izvorește din averea mare ci din inima lăcomă și zgârcită. O asemenea inimă poate avea și cel ce locuiește într-o căsuță mică și răstoarnă brazde pe două jugăre numai. Chemarea lui Dumnezeu trebuie să ne smulgă din turnicarul gândurilor și a grijilor lumii acesteia. Rugăciunea de seară și de dimineața nu-i lertat să o nesocotim pentru grijile cari ne umplu capul și inima. Tăceți gândurilor — va ordona voința. Nu tăceți? Vă părăsesc până mâine. Și inima se îndreaptă la Guvernatorul Suprem al lumii. Tot astfel liturgia de duminică n'are să rămână neascultată Târgurile, învoielile, arendările, chiria caselor va fi amânata pe Luni. Ziua Domnului se sfîntește prin ascultare și participarea la jertfa liturgică. Duminecă după biserică vizităm nu țarinele ci bolnavii și neputincioșii.

Al doilea invitat trebuie să încerce cele cinci perechi de boi pe cari i-a cumpărat. Poate că acasă avea vite de jug. Bani de lipsă ca să plătească zece boi îi va fi câștigat muncind cu cei patru boi de muncă. De acești zece n'a avut lipsă. I-a cumpărat de fală. Bani în ladă nu-i vedea satul dar boii mari și mulți sunt bătători la ochi. Li văd toți trecătorii. Aceștia se miră și laudă, prezănesc pe moșierul cel bogat, stăpânul lor. El aici își află mângâierea: să vorbească cu mirare lumea de vrednicia și norocul său. Ce om harnic, ce om isteț, ce om norocos! Vrednică albină. Bravo lui! Vorbe de ecestea caută inima robită de dorul măririi. Numai cât cetățenii patriei celei veșnice nu se uită la oi și la boi ci la fapte bune: la milostenie cu săracii, la rugăciunile rostite bine, la înfrânările trupesti.

Al treilea invitat amintește motive familiare. E însurat de curând. Pefrecerea lângă tinăra-i nevastă îi veseleşte inima ne- spus de tare. Nu dorește altă serbare. Își uită că refuzul său este o jicnire, o vătămare a Boerului care l-a poftit. Mergând la cina cea mare ar fi arătat stimă și respect față de Cel ce l-a chemat.

În greșala acestui invitat cad cei prea setoși de veselie. Nu le plac gândurile serioase. Suflet răsplătit, judecată, porunci? Nu de astea caută ei. Lor le trebuie muzică și râs, romane de dragoste nu cărți de rugăciuni cu căință și suspin către Cel milostiv. Hristos niciodată n'a râs nici nu a zâmbit. Noi să râdem dar nu de slăbiciunile fraților. Veselia să nu izvorască din necumpăt în mâncare și beaură. În post timp de pocăință nu merg la dans cei ce au grijă de sufletul lor. Ești un rătăcit dacă în căsătorie te ferești de copii alegând din ea numai plăcerea și ocolind sar- cina creșterii de copii.

Urmarea celor trei refuzuri care a fost? Hristos o spune: „nici unul din bărbații cei chemați nu va gusta cina mea”. Au pierdut ospățul cel veșnic al raiului. Erau robiți: unul de pofta ochilor (lăcomia de avere), altul de trufia vieții (dorul de mărire) altul de pofta trupului (plăceri necumpătate).

Păr. TEOFIL

Glasul celor zece mii

Suntem popor de neam mare. Numele nostru de „r mâni” e dovadă că ne tragem din ve- chiul Popor Roman. Tot din tulpina asta se trag și italienii, francezii, spaniolii și portughezii. Toate popoarele aceste suntem ca niște vârstare ieșite dintr'o tulpină, toate sunt de un sânge, toate de o credință cu noi ro- mânia de legea catolică.

Credința fraților noștri din Spania de doi ani e pusă la grea încercare. Comuniștii din țări streine și-au pus ochii pe Spania și au hotărît să facă din Spania catolică o Spanie comu- nistă. Cum între grâu se află și neghină, cu făgădueli, cu bani și-au aflat partizani; au prins pe cei fără credință și pe cei slabi în credință și cu ajutorul acestora au ajuns la cârma țării. Comuniștii ieșiți la putere sau pus numai decât să lucreze și în Spania ca în Rusia. Mănăs- tiri și biserici frumoase au fost arse și dărâmate până la pământ, sau prefăcute în măgăzii, în lo- curi de petreceri, sau chiar graj- duri. În locul zidurilor de pe- tră însă s'au ridicat preoții, că- lугării și călugărițele ca niște ziduri vii apărând credința și osândind fărădelegea. Comu- niștii nu i-au crățat. Dușmanii lui Dumnezeu nu pot suferi pe cei ce vestesc poruncile Lui; nu pot suferi pe preoții cari vestesc că furtul, jaful, nedrep- tatea sunt lucruri oprite. Ei nu voiau sa mai auză de nici o opreliște; voiau să aibă cale deschisă la toate fărăde'egile și pentru aceia hotărâră să mă- ture din calea lor pe preoții cari arătau poruncile și răsplata lui Dumnezeu. Unii preoți au fost împușcați la altare, alții aruncați de vii în focul în care ardeau icoanele, odăjdiele, cărțile sfinte și podoabele din biserici. Unii au fost spânzu- rați alții omorâți cu foamea în temnițe; unora li s'au scos o-

(continuare în pag. 2-a)

Ce ne spune un Măgar

Ha, ha, ha!—Ați venit să cereți minte dela mine, care sunt măgar!

Să știți însă, că sunt foarte mânios pe voi, oamenilor. Voi îmi batjocoriți neamul, că ocărăți cu numele meu pe toți ne-trebnicii și proști.

Ce eu sunt prost? Eu am în capul meu atâta minte, câtă îmi trebuie. Intre voi oamenii însă câți sunt, cari au capul gol fără un pic de minte în el. Unii își beau banii și averea, și lasă femeia și copiii pe drumuri, să moară de foame! Au aceștia minte? Alții stau toată vara lenevind, și apoi iarna vreau să și mănânce. Au aceștia glagorie în cap? Uni când au bani mulți, sau sunt în vre-o slujbă mai mare, dau cu piciorul în Dumnezeu, uitând, că peste o zi două îi mănca viermii în groapă! Au aceștia minte?

Mai multă minte am eu în o ureche, decât ei laolaltă în cap. Spuneți-mi, oamenilor cum a ajuns numele meu între voi una cu prostia? Dacă eu sunt prost, de ce vă serviți așa de bine de mine? Unde calul nu poate, eu fac ispravă. Mă încărcați cu sarcini de-mi tremură picioarele, dar le duc pe deal în sus cu grijă, și vă ascult cu multă răbdare, primind chiar nenumărate lovituri și batjocuri dela voi. Și, la urmă, eu sunt măgarul cel prost, iar voi oamenii cei cuminiți.

Apoi să nu vă mirați dacă vă mai dau și eu câte un picior! Nouă măgarilor, voi oamenii ne faceți multă rușine! Oamenii, la care le ziceți voi măgari, între noi nici nu ar putea să existe. Măgar prost nu este, dar oameni proști sunt destui. Asta vi-o jor eu pe urechile astea ale mele și să le țineți în minte că o să vă folosească cândva.

I. A.

Glasul celor zece mii

(continuare din pag. 1)

chii, li s'au tăiat mâini, picioare, li s'a tăiat limba ca să nu mai poată predica, alții stropiți cu benzină au fost aprinși de vii, altora li s'a bagat ace prin ochi prin urechi, li s'a tras pielea de viu. Unii au fost omorâți pe loc iar ați au fost chinuți zile și săptămâni în chipul cel mai barbar până și-au dat sufletul.

Desigur, preotul care ar fi trecut pe partea comunistilor ar fi scăpat cu viața. Ar fi fost de ajuns să zi-că un preot, mă lapăd de biserica catolică, mă lapăd de Hristos și ar fi rămas în viață. Dar nu s'a aflat nici unul căruia să-i fi fost mai scumpă viața decât Isus, nu s'a aflat între ei nici unul care să fie al doilea Iuda ci toți și-au dat sufletul strigând „Trăiască Isus, trăiască biserica catolică“

Cei zece mii de preoți catolici și-au dat viața pentru Hristos, precum Hristos și-a dat viața pentru noi. Cei zece mii de preoți și-au rostit cea din urmă predică: au spus lumii cel din urmă grai al lor, l'au spus cu fapta, cu ținuta lor și l'au pecetluit cu sângele lor. Moartea celor zece mii de preoți ce predică despre țaria în credință; ne arată că credința noastră catolică trebuie să ne fie mai scumpă de cât orice în lumea asta, mai scumpă chiar decât viața. Aceștia au dat dovadă că nu de dragul traiului bun, nu de dragul banilor au stat în slujba bisericii ci din iubire față de Isus. Ei nu au fost niște păstori năimiți cari să-și părăsească turma și să fugă, ci au stat la locul lor la slujba încredințată lor, mărturisind pe Isus până la suflarea cea de pe urmă.

Ei au murit în Spania, dar cea din urmă predică a lor, predica despre țarie în credință a răzbătut departe peste toată lumea. Ei ne grăesc și nouă

românilor de religia catolică. Ne spun: fraților, fiți tari în credința pentru care noi murim. Nu vindeți, nu schimbați credința voastră catolică pentru nici un folos lumesc. Nu vă temeți de cei ce vă batjocoresc, vă dușmănesc, vă asupresc pentru religia voastră catolică; nu vă lepădați de ea nici chiar în fața chinurilor și a morții. Isus privește cu bucurie statornicia voastră în credință așteptă să vă răsplătească în sutit tot ce a-ți suferit în lume pentru ea. Necazurile, asupririle, și chiar chinurile sunt trecătoare dar răsplata va fi veșnică. Cu-teaza! Spune ori unde cu mândrie că ești creștin catolic și dacă ar trebui să fii pentru credința ta martir, vei lua plăta de martir. Poate ești sărac și ți-se făgăduiește pământ, bani, alimente, loc cu plată bună, dacă-vei părăsi religia catolică? Spune țargoveților de suflete: că nu ai credință, nici de vânzare, nici de schimbare; spune-le că nu vrei să pierzi fericirea veșnică cerească pentru o fericire scurtă pământească; că mai bucuros vorești să pieri de foame cu întreaga familia ta decât să-ți pierzi sufletul.

Aceasta ar fi pe scurt predica celor zece mii de preoți uciși de comuniști în acești doi ani—Spania—. O singură predică au spus zece mii de preoți: Să fii tare în religia ta catolică; dacă de toate te-ar lipsi pentru credința ta; dacă pe cruce te-ar sui, tu și de acolo să mărturisești lumii: Cred într'una sfântă catolică și apostolică Biserică!

P. LUCIAN POP.

ATENȚIUNE

Cei cari doresc ca de crăciun să aibă piesa de teatru „Viflaimul“ o găsesc la „Viața Creștină.“ Numai cu prețul de 17 lei „Viflaimul“ vi se poate trimite acasă prin poștă.

Staturi înțelepte

— Fără ajutorul lui Dumnezeu, toate sunt zadarnice.

— Frica lui Dumnezeu s'o cunoști pe temeiul fericirii.

— Dreptatea este virtutea cea mai apropiată Domnitorilor.

— Bărbăția mărtimea inimii este un mare dar al lui Dumnezeu.

— Mânia este cea mai funestă; blândețea are vigoare.

— Să nu promiți, dar dacă ai făgădui, să nu-ți calci făgăduința, deși ai făgăduit fără jurământ.

— Violențe și tiranie să nu se întâmple, căci ele sunt cu urmări dureroase.

— Prudența este o podoabă excepțională.

— Să nu te împrumuți fără socoteală; dar dacă te-ai împrumutat trebuie să plătești deplin altfel, dacă vei deține dreptul străin, păcătuiești de moarte, și dacă te vei spovedi n'ai iertare dacă nu vei întoarce dreptul străin.

— Să nu fii cheltuitor, ci econom; după plapoma ta să-ți întinzi picioarele.

— Măreșile deșarte, trăsurile și palatele multe să lipsească.

— Dacă vei clădi cu împrumuturi, multe rele vei suferi și trupești și sufletești.

Pe calea cea bună.

Mulți se întreabă:

Cum mă aflu eu pe calea cea bună?

Răspunsul.

1. Să nu port mânie în inima mea.

2. Să nu am trufie în duhul meu.

3. Să nu fiu ciudat în purtările mele.

4. Să nu fiu zgârcit cu nimeni.

5. Să nu am un caracter țepăn.

6. Să nu am răutate în judecata mea.

7. Și să-mi fac datoria, stând neconținut sub privirea lui Dumnezeu.

Fără Dumnezeu nimica nu putem

Prinși în vârtoarea lumii, încet pe nesimțite, ne-am despărțat cu sufletul de Dumnezeu.

Am pierdut pe Atotputernicul și ne pare cu neputință că lumea aceasta cufundată să se mai poată ridica vreodată la suprafață și totuși, cu câtă dornică sfială privim la cei ce strălucesc în credință. Zi de zi simțim tot mai mult ce am pierdut. Mulți oameni de azi nu sunt în stare să-și dea seama, ce însemnează credința în

Dumnezeu. Ei consumă încă, inconștient, din merinda unor siguranțe ce au pierdut de mult orice termen în sufletul lor.

Omul care s'a depărțat de Dumnezeu, crede că a scăpat de un tiran. El nu vede că și-a pierdut cetatea puternică a libertății sale, căzând fără încetare în mii de robii. „Cine n'are stăpân pe Dumnezeu, are mulți stăpâni“, zice un vechiu proverb ebraic. În orice caz, tocmai observarea stării sufletești a omului necredincios arată,

câtă nesiguranță lăuntrică în orientarea vieții și câtă nestatornicie față de influențele externe, a isvorit din prăbușirea credinței în Dumnezeu. Dispariția ideii de Dumnezeu din suflet nu însemnează pretutindeni și o imediată descătușare a forțelor inferioare. Ea însemnează însă fără îndoială zăpăceală în lumea vieții spirituale, preponderență a capriciului față de seriozitate, a lucrului trecător, față de ceea ce-i etern; pe scurt: încetarea respectului și ascultării față de cele mai adânci adevăruri moștenite ale vieții omenești și fața de cea

mai înaltă destinație a sufletului. Aceasta însă aduce cu sine și despărțirea oricărui simțiri, gânduri și vifuri, de adevăratele izvoare ale vieții rodnice și creatoare. Ceea ce nu se face cu puterea de sus, rămâne vas de pământ nears în foc.

Ţăgăduitorii de Dumnezeu au adesea un zel cu adevărat aprins și totuși zac în sicriu, adică lucrul lor rămâne nerodnic, căci ei nu se îndreaptă spre miezul sufletului după cum nici n'a pornit dintr'un asemenea centru. Ei rămân cufundați în abstracții și iluzii, se pierd în Incuri deșarte și nici pe

Trei prieteni

Să nu te increzi în niciun prieten, până ce nu-l pui mai întâi la încercare. La masa plină cu bucate găsești mai mulți prieteni decât când te afli pe pragul pușcării.

Un om avea trei prieteni. Pe doi dintre ei îi iubea grozav de mult; cel de al treilea nu-i era nici plăcut, nici neplăcut, cu toate că acesta îi voia numai binele.

Odată fu chemat omul nostru în fața judecății, fiind învinuit, pe nedrept, că ar fi făcut o mare faptă rea. „Care dintre voi“, spuse el, „voește să-mi fie martor, căci sunt învinuit amarnic și regele este făcut foc pe mine?“ Primul dintre prieteni își ceru iertare numaidecât, că nu poate să meargă diu cauza altor treburi. Al doilea îl însoți până la ușa judecătoriei: aci se răsândi și pleacă înapoi, fiindu-i teamă că se va mânia judecătorul pe el. Al treilea, pe care se întemeiasă mai puțin, merse înăuntru, vorbi pentru el și mărturisă nevinovăția lui cu atâta voie bună, că judecătorul îl achită și-i dădu și despăgubiri.

Trei preteni are omul în lume. Cum se poartă ei în ceasul morții, când Dumnezeu îl cheamă în fața judecății? Bani, cel mai bun prieten a lui, îl părăsesc cel dintâi și nu merg cu el. Rudele și prietenii îl însoțesc până la marginea gropii și apoi se înapoiază fiecare la casa sa. Al treilea prieten sunt faptele lui bune. Numai ele îl însoțesc până la Tronul Judecății; ele merg înainte, vorbesc pentru el și află milă și îndurare.

Energia morală nu se culege a lene ca o floare din grădină, ci să câștigă cu trudă și se scoate ca metalul prețios din întunecoase adâncimi.

Ch. Wagner

alții nu-s în stare să-i conducă la calea cea bună.

A crede în Dumnezeu însemnează a vede clar ceea ce este esențial în viață și a i te conforma.

Firește, sunt și mărturisitori ai lui Dumnezeu, cari zac în sferă, după cum sunt necredincioșii aparenti, în sufletul cărora, inconștient, au prins rădăcini elemente de adevărată credință în Dumnezeu, încât, oricât le-ar lipsi reculegerea și lumina superioară a vieții conștiente în Dumnezeu și a cunoașterii Lui, cu toate binecuvântările ei fără seamăn, sunt

DESPRE PIETATE

Primul fel de a cinsti pe Dumnezeu este a te supune moralei. Dumnezeu este b nele suprem. Tot binele care există în lume, Dumnezeu l-a făcut. A te opune binelui, înseamnă a intra în luptă cu Dumnezeu, a nu asculta de voința sa formală. Inseamnă a profana facultățile pe care El ni le-a dat pentru o bună întrebuințare.

Nicio formulă de adorare și de respect nu poate fi plăcută lui Dumnezeu, când se pronunță cu inimă pângărită. Acest adevăr este atât de vădit, încât dacă cineva amestecă ne-creștinismul vieții lui cu practicarea unei religii, chiar și necredincioșii simt cum li se mărește scârba.

Primul cult care este plăcut lui Dumnezeu: a fi drept, cinstit, binefăcător; a-ți ține cuvântul, a-ți sacrifica fără preget și fără murmur interesul pentru datorie: a nu înjoși în tine, prin lașități și ticăloșii nobilul caracter omenesc; a evita cu scrupulozitate orice ocazie de a încălca drepturile altuia: a căuta, din contră, ocazia de a te sacrifica pentru binele semenilor tăi; a-ți face o inimă binevoitoare față de toate creațiile lui Dumnezeu, și a lăsa în urma ta frumoase exemple de virtute și o amintire fără pată.

Dar pentru a cinsti pe Dumnezeu, este destul a te arăta credincios legii Lui, făcând binele? Pe lângă această primă datorie, nu există o alta mai specială, dela care nu ne putem abate fără să facem o crimă?

Recunoștința nu trebuie să fie mută; ea trebuie să se producă prin fapte. Este ceva care ne izbește neplăcut conștiința, când vedem un om care nu caută toate ocaziile pentru a-și arăta recunoștința față de binefăcătorul său. De asemenea, nu se poate ca fiind fi ai lui

totuși mai aproape de isvoarele vieții divine, decât simplii mărturisitori morți. „Dumnezeu vede — și aici — inima omului“.

Creștinul ingenunche sârbă-torește înaintea lui Dumnezeu, înaintea adevărului unei lumi superioare; care tronează deasupra acestei mărunte lumi a desnădejdiei, judecând, mângâind și desăvârșind. El stă de vorbă cu Dumnezeu, i se dă Lui, se lasă binecuvântat de El, ca de razele unui soare de dimineață. Necredincioșii se adună în jurul lui și-l privesc în față cu un amestec de curiozitate, de

Dumnezeu, să nu se audă pe buzele noastre numele tatălui nostru.

Nu trebuie să spunem că Dumnezeu nu are nevoie de laudele și mulțumirile noastre, căci măreția binefăcătoare nu ne scutește de obligațiile noastre. Este rânduit să-i arătăm recunoștința noastră, deși nu poate rezulta nimic pentru El din recunoștința sau nerecunoștința noastră.

La acest prim motiv trebuie să adăugăm un altul, deși inutil pentru el; recunoștința noastră ne este de folos nouă. Orice sentiment potrivit cu ordinea este sfințitor. Pietatea față de Dumnezeu ne dă noi motive de a iubi binele și de a-l practica, fiindu-ne ea însăși un mijloc de a ne face binele mai ușor de îndeplinit. Toate avânturile spre Dumnezeu, ale unui suflet pios și luminat, sunt în același timp îndreptări către virtute. Sufletul pios nu poate îndeplini niciun act de adorare, fără a-și aminti trebuința de a se supune totdeauna datoriei, pentru ca astfel să fie totdeauna demn de a adora pe Dumnezeu.

după J. Simon.

Legi spirituale

1. Să lucrez cu bucurie, perfecțiune, regularitate și ritm.
2. Să iubesc pe ceilalți oameni și natura întreagă, căutând să săvârșesc binele și progresul.
3. Să crezi în Dumnezeu și să-l întronezi în tine, obligându-te a fi totdeauna just și adevărat.

DE ANUL NOU vom scoate de sub tipar Calendarul „VIEȚA CREȘTINĂ“, în circa 100 pagini, cu un conținut bogat de îndrumare sufletească. Facem puține exemplare, numai pentru a ne servii credincioșii din loc și pe unii din abonații noștri, la dorința lor.

Dorințe creștinești

Doamne, fă ca să am mâini curate, vorbe curate, gânduri curate.

Ajută-mă să lupt pentru binele anevoios și contra răului ușor de făcut.

Impiedecă-mă să i-au obiceiuri care nimicesc viața.

Invață-mă să muncesc din greu și să mă joc cuvincios, când mă vezi numai Tu, și ca și când toată lumea ar putea să mă vadă.

Iartă-mă când sunt rău și ajută-mă să iert pe cei care se poartă rău cu mine.

Fă-mă în stare să ajut pe alții chiar și când lucrul acesta nu-mi convine.

Dă-mi ocazia să fac puțin bine în fiecare zi și să semăn astfel din ce în ce mai mult cu Mântuitorul.

Copilul meu nu are nevoie de religie

Preotul comunei Voiron din Franța, întâlnind într-o zi o femeie în drum, i-a zis:

— „Rogu-te femeie bună, trimiteți băiatul regulat la școală pentru catechism, căci altminteriu nu pot să-l primesc la prima cuminecătură cu ceilalți împreună“.

Femeea însă, sfătoasă și obzornică, răspunse:

— „Băiatul meu nu are lipsă de nici un fel de catechism, nici de cuminecare. Doar și stejarii cresc în pădure minunată, fără să aibă lipsă de religie!“

— „Așa e, sârmană femeie“ — răspunse preotul — „ba și dobitoacele din grajd cresc fără să simtă lipsa religiei“.

Peste 20 ani curtea cu jurați a osândit la moarte pe acel băiat, din cauza că a sugrumat pe mamă-sa, care nu a mai vrut să-i dea bani să-și petreacă! Așa crește omul fără religie.

Rugăm pe fiecare cititor să ne câștige câte un nou abonat

pismă, de superioritate și de sfi-ală. Ei nu înțeleg, cum e cu puțință, ca în necaziile lumii acesteia să se gândească cineva la Dumnezeu și totuși, se coboară asupra lor un dor de a crede într-o lume a lumini mai presus de orice întunec.

Cu cât se vrăsmășește omul mai aspru cu realitatea vieții și cu rătăcirea, cu atât mai lămurit va simți, că numai cu ajutorul Creatorului ne putem ridica mai presus de viață. „In singurătatea Africii — mărturisește Henry Stanley — a prins rădăcini religia în sufletul meu și anume în așa măsura, încât

a ajuns călăuză și stăpânitorul meu spiritual. Numai cu o convingere religioasă putem realiza un progres real și esențial. Ea ne dă sprijin și putere. Fără ea așa numitul progres, este găunos și nestatornic! Fără credință în Dumnezeu suntem aruncați într-o mare nesigurantă, căci ce este pământul nostru față de marele univers al lumilor din spațiul nemărginit?“...

Omul fără credință în Dumnezeu degeaba crede că se avântă spre progres, el înaintea spre întunec, spre nimicire. după Förster

MAI MULTĂ LUMINĂ

„Mai multă lumină!“ această ultimă exclamație a lui Goethe a fost deapuri dorința oamenilor nevoiți să dibue prin întuneric jumătate din viața lor. Deaceia tehnica tuturor timpurilor a căutat mijloace tot mai perfecte pentru creerea unei iluminări din ce în ce mai bună a încăperilor și străzilor. Însă toate aceste iluminări se fac cu ajutorul unei surse de lumină. S'ar părea că iluminarea fără sursă și fără consumare de material ar fi tot atât de posibilă ca un perpetuu mobil lucrând fără cheltuială de energie. Și totuși știința în străduința ei a reușit să creeze niște substanțe, așa zise luminescente, care pe baza proprietății lor radioactive, fosforescente și fluorescente emiță lumină timp de ani îndelungați fără a consuma vre-o energie.

Ministerul economiei naționale a înregistrat deunăzi brevetul de invenție al dlui Emil Samoilă din Capitală, privind aceste produse luminescente și utilizarea lor în arta tipografică. Brevetul înregistrat sub titlul „Tiparul Luminos“ a suscitat un viu interes în toate cercurile din Capitală, date fiind perspectivele extraordinare ale acestei invenții. Pe baza acestui brevet a și început să se lucreze la punerea în aplicare a ideilor ce stau la baza a descoperirii.

Care dintre noi nu a simțit nevoia de-a găsi noaptea numele unei străzi sau șosele, numărul unei case, numele unei firme; iar în timpul nopții în casă: soneria, lumina electrică aparatul telefonic, ușa, clanța ei, sau ori ce alt obiect de care avem nevoie pentru a ne orienta în puterea nopții. Sunt cazuri când lumina electrică nu funcționează sau este stinsă din cauza unui atac aerian sau nu avem la îndemână un chibrit sau baterie electrică și când aceste produse luminoase, pot salva chiar viața cuiva. Dar lăsând la o parte utilitatea acestor culori dela sine luminoase, în viața de toate zilele, în uzine, fabrici, mine, adăposturi de apărare pasivă, etc. produsele luminescente constituie o excelență reclamă pentru negustori și în același timp o bucurie inepuizabilă pentru tineri și bătrâni, întrucât se pot confecționa tot felul de obiecte cari luminează la întuneric. Dar brevetul dlui Emil Samoilă permite și imprimarea cu mijloace tipografice orisănite de litere și imagini în culori cari puse la întuneric luminează viu. „Tiparul luminos“ și-a și început activitatea, confecționând tot felul de obiecte ca celea emintite mai sus, precum și simboluri religioase (cruci, icoane, insigne, etc.) și amatorii se pot adresa depe acum dlui Emil Samoilă București I. str. Sf. Constantin 14, telefon 3, 16, 15.

Viata unui om

valorează câteva grame de chinină?

Acei cari vor citi titlul de mai sus nu vor înțelege bine cum se poate pune în balanță valoarea unei vieți omenești cu prețul unei mici cantități de chinină.

Se va înțelege mai bine acest lucru când se va lua cunoștință de articolul doctorului Alexandru Sterling. Acest articol tratează, într'adevăr, despre întrebuințarea chininei ca mij-

locul de protecție contra gripei întrebuințare a cărei însemnătate este cu atât mai mare, cu cât protecția contra acestei molimi nu este îndreptată numai contra ei, ci și contra complicațiilor ce pot surveni și cari se arată câteodată foarte grave, ba sunt uneori și mortale.

Astfel sunt complicațiile pulmonare și renale, endocarditale și afecțiunile urechii ce se produc ca urmări ale gripei. Mai ales complicațiile pulmonare mai mult cunoscute sub numele de pneumonie gripală au adesea o evoluție fatală.

Alexandru Sterling s'a manifestat ca un apărător al chininei ca mijloc de protecție contra gripei și el afirmă că „chinina este profilacticul prin excelență al influenței.“—Este atât de convins de necesitatea de-a preveni gripa, încât în lucrarea citată mai sus, el exprimă dorința ca toate autoritățile sanitare să procure populației în timpul întregii durate a epidemiilor de gripă — chinină în cantități îndestulătoare. — Cu toate că această dorință n'a fost încă pe deplin îndeplinită, totuși trebuie să constatăm — cel puțin în ce privește anumite țări civilizate — că în numeroase așezăminte particulare

sau de stat s'a și început în zilele noastre să se distribuie într'un mod sistematic pilule de chinină în doze zilnice de 20-30 centigrame în timpul lunilor când se manifestă epidemia (6).

HAZURI

BAROMETRUL ȚIGANULUI

De cu seară, boerul lasă vorbă Țiganului, — un argat al său — că dacă vremea se va arăta a ploae, să se ducă la tăiat nule, mai înainte de a se crăpa de ziuă: de va fi însă senin, să se ducă la cărat pae...

Dar una-i spusa și alta-i treaba. Vorba boerului intrase pe-o ureche și ieșise pe alta. Țiganul, după ce a pus capul pe pernă, seara, a adormit butuc, de s'a trezit tocmai a doua zi odată cu soarele. Când l-a văzut boerul ștergându-se la ochi somnoroși și tândăind buimac, toc pe Țigan:

— Ce-am vorbit eu aseară cu tine, jivină afurisită, fund de ceon ce ești? — Cum se arată vremea din spre ziuă, măi?

— Să mă ierți, sărut mâna... Nu era nici a ploaie, nici senin, era... cum e mai bine de dormit, mânca-te-aș...

Conferința Monseniorului Dr. E. Iuga

ILUSTRITATEA SA DR. E. IUGA

ceptia de viață a Sf. Francisc de Assisi, arătând totodată și împrejurările politice sociale din Italia, cari au dat pe „Poverello“ dela Assisi.

Invităm pe toți credincioșii noștri din Cluj la această conferință a Monseniorului Iuga, care de nenumărate ori a vizitat patria Sf. Francisc și care va ști, cu toată căldura inimei sale, să ne procure un ceas de adevărată înălțare sufletească.

Adevăruri neperitoare

Nu cu valvare, nici cu meșteșuguri sau fățarnicii, să te arăți om mare, că toate se vâdesc și rămâi ce necinste,

Fățarnicia este o mireasmă care ascunde aer stricat.

Minciuna nu poate lua nimic din adevăr, precum negura nu face ziua mai mică.

Cuminciuna prânzești, dar nu cini.

20 DE GĂȘTE

Un boier avea douăzeci de găște și trimitea totdeauna un țigan cu ele să le pască. Boierul avea obiceiul de număra găștile de câte ori pleca și venea cu ele.

Odată țiganul taie una și o mănâncă.

Când le numără boierul găsi numai nouăsprezece.

— Măi țigane, zise boierul, gândestete sunt numai nouăsprezece.

— Nouăsprezece, boierule!

— Pai erau douăzeci, mă?

— Ba douăzeci, boierule!

— Păi sunt nouăsprezece!

— Nouăsprezece, boierule.

Văzând boierul că nu se înțelege cu țiganul, chiamă douăzeci de țărani și puse să ia fiecare câte o găscă.

Unul rămase cu mâinile goale.

Vezi măi țigane, zise boierul, că toți țărani au câte o găscă, numai ăsta a douăzecilea n'are?

— Apoi, bată-l necazurile, când erau găștile grămadă de ce nu s'a repezit să ia și el una?

UN SOT AMĂRÂT

— Viața mea e un adevărat paradis: eu sunt Adam, soția mea Eva, soacra mea: șarpele.

MUNTE PRIMEJDIOS

— Ce fel de murte este acesta.

— Un munte foarte primejdios. În luna trecută s'au urcat pe el, pe acest drum în sus, doi oameni, și nu s'au mai întors.

— Dar ce s'a întâmplat cu ei?

— S'au coborât pe cealaltă parte!

CULES DE PORME

— Când e mai bine să culgi poamele de pe pom.

— Când câinele e legat.

ZESTRE BUNĂ

— Dumneata vrei să iei pe una din fetele mele. Cea mai mică are de zestre 10.000 lei, a doua 20.000 lei, cea mai mare 30.000 lei.

— Nu ai una și mai bătrână?

CRĂȘMARUL

— Din ce trăește pretenuș tău?

— Din cea ce beau alții;

— Cum?

— S'a făcut crășmar.

Nu Uitați

Că în curând ne bate la ușă Moș Crăciun. Cei care vreu să știe „CELE MAI FRUMOSE COLINDE“ să și-le procure din vreme dela „Vieța Creștină“ din Cluj Str. Chintăului 51.

În schimbul a 5 lei plus 2 pentru postă primiți cărticica intitulată.

„CELE MAI FRUMOSE COLINDE“

Tip. „VIEȚA CREȘTINĂ“ Cluj